

PRZYTĘPIONY (2) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó.

sg m N przytępiony (1). ◊ n N przytępion(e) (1).

Sł stp s.v. przytępić, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w. s.v. przytępić.

Pozbawiony ostrości, stępiony; hebes, hebetatus, obtu(n)sus, retusus Cn (2) :

*Wyrażenie: »żelazo przytępione« (1): Żelázo przytępione/ ośtrząc wyośtrzy fie. *BielKron* 81v; [*HierWielEccle* 13].*

*Przen (1) : á záflepione fą oczy náfze zá wyśtępki náfze/ á nie lękamy fie nic ták írogiego mieczá Páńfkiego/ dáleko nam írofzłzy ledá kordzik przytępiony fwiátá tego/ ktory nam nigdy nic záfzkodzić nie może przed tym írogim mieczem Páná náfzego. *RejAp* 24v.*

Cf NIEPRZYTĘPIONY, PRZYTĘPIĆ

AĆ